

Svar på Interpellation av Maria-Elsa Salvo (S) till stadsbyggnadsborgarrådet Joakim Larsson (M) om ägarlägenheter

Dnr KS 2020/1073

Maria-Elsa Salvo har i sin interpellation ställt tre frågor till mig:

1. Hur kommer det sig att ni markanvisar till fler ägandelägenheter trots att stockholmarna efterfrågar billigare bostäder och boende?
2. Vad kommer majoriteten göra för att hindra att spekulation i boendet ökar?
3. Ska vi betrakta de senaste månadernas initiativ till fler ägarlägenheter som början på en ny trend på Stockholms bostadsmarknad?

Jag vill inleda med att tacka interpellanten för frågorna.

Ägarlägenheter som bostadsform är ett förhållandevis nytt inslag på den svenska bostadsmarknaden. Bostadsformen har funnits sedan 2009 och sedan dess har allt fler ägarlägenheter tillkommit i Stockholm och på andra platser i landet. Det är den grönbå majoritetens ambition att det ska finnas en blandning av upplåtelseformer i staden och att det ska råda en bra balans mellan bostadsrätter, hyresrätter och äganderätter. Därtill ser vi gärna också andra boendeformer ta plats i Stockholm så som byggemenskaper, kompiskontrakt och kollektivhus. Vårt ingångsvärde är att byggandet i Stockholm ska utgå från människors behov och efterfrågan.

Stockholm växer fort och det medför en hög investeringstakt för staden. För att klara kommunens åtaganden i stadsutvecklingen är det viktigt att vi får ekonomi i projekten, vilket ofta kräver att en andel utgörs av bostadsrätter. Att eftersträva en sund ekonomisk kalkyl i stadens projekt är inte kontroversiellt. Den grönbå majoriteten har inte något uttalat mål för ägarlägenheter och vi har inte eller uppdragit åt förvaltningarna att arbeta aktivt med denna upplåtelseform. Det fåtal bostäder som byggs som ägarlägenheter är således en följd av organisk efterfrågan och att byggaktörerna förutspår en större efterfrågan på denna bostadsform framöver.

Att byggaktörer efterfrågar möjligheten att själva få välja hur bostäder i sina respektive projekt upplåts är något positivt. Genom denna valfrihet kan byggaktörer enklare leverera de bostadstyper som stockholmarna efterfrågar. I strävan efter att upprätthålla och möjliggöra en hög byggtakt i Stockholm har staden ett ansvar att vara flexibel i markanvisningar och de avtal som sluts.

Interpellanten efterfrågar hur vi kan förhindra att spekulation i boende ökar framgent. Vi ser inte att spekulation i bostadsmarknaden rörande ett fåtal ägarlägenheter som det stora problemet på bostadsmarknaden. Frågan om hur dessa problem ska lösas bör istället riktas mot rikspolitiken i första hand. Vi skulle exempelvis behöva inledande reformer för att stimulera flyttkedjor som ger stockholmarna möjlighet att i större utsträckning efterfråga nyproducerade lägenheter som svarar mot just deras behov i livspusslet. Ett höjt bolånetak, reformerat amorteringskrav och individualiserade räntor vid bolån är några förslag för att uppnå en rörligare bostadsmarknad.

Stockholm den **Datum**

Joakim Larsson